

Lärkan och lieman

Och lär - kan sjöng för li - e - man: Var - för går du här upp på min äng och slår?
Men li - e - man gen - mäl - de så: Om jag in - te går här på din äng och slår,

Och lär - kan sjöng för li - e - man: Har du in - te märkt att det är vår?
sva - ra mig hur det skul - le gå för de ny - a frön som liv - et sår.

Nu grön - skar gräs, nu spir - ar strå, asp och lind och lönn i ny a kläd er stå.
Gräs - et blir gult, strån viss - nar ner, li - en röj - er så att him - la - ljus - et når

Nu vis - ar sig de blom - mor små, al - la vet ju om att det är vår.
till jor - den ner, så att den ger ny - a go - da skör - dar var - je år.

Och lär - kan sjöng för gam - le li - e - man sin all - ra bäs - ta sång
Och lär - kan flög till gam - le li - e - man och gjor - de fast en blom - ma

i den kla - ra skyn Och lär - kan sjöng för gam - le li - e - man
i hans grå - a hår. Och lär - kan flög till gam - le li - e - man och

så att det kling - ade kring äng och by.
gjor - de fast en blom - ma i hans hår.